

ELSPEET 1-2-2017

Lezing 1 februari 2017 in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeenten in Nederland te Elspeet.

Geachte aanwezigen, of vrienden van Israël

Wanneer de hoogwaardige Zoon van God nu aan een van Zijn knechten opdracht zou geven om een brief te schrijven aan de engel van de gemeente te Elspeet, hoe en waar zou die dan geadresseerd wezen? Kerk A, B, C? En ik bedoel een gewone brief met een adres en geen mailtjes met 10 cc's.

Iemand denkt misschien: wij hebben de kentekenen van de ware kerk volgens de Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Ja, maar dat kan een ander ook zeggen. Daarom is de grote vraag: heb je de kentekens van de ware kerk in je hart?

Wat zijn die? Die worden beschreven in Gods woord. En als je het Onze Vader bidt, dan heb je ze elke dag in je mond.

Het 1e kenteken is: *onze Vader, Die in de hemel zijt*. Als dat beleefd mag worden, als je mag geloven een Vader in de hemel te hebben, dan zegt de Catechismus dat Hij alle dingen doet medewerken ten goede en alle kwaad dat Hij ons in dit jammerdal toeschikt ons ten beste keren zal. Nademaal Hij dat doen kan als een almachtig God en doen wil als een trouw Vader. Het 2e kenteken is: *Uw koninkrijk kome*. Dat is het koninkrijk van Jezus Christus. En is Christus en Zijn Naam en zaak uw hoogste vermaak?

Het 3e kenteken is: *Uw wil geschiede*. Dat is het werk van God de Heilige Geest om in ons hart die begeerte te leggen om Zijn wil gelijkvormig te worden.

En dat geldt niet alleen voor de zekerheid van geloof, maar de Heere Jezus verklaart het in de Schrift ook in hongeren en dorsten en begeren en uitzien en verlangen.

Maar nu een andere vraag. Bidt je ook voor de bekering van Israël?

Ja, voor de bekering van Israël, moet je daar dan voor bidden?

Als je bidt: *Uw koninkrijk kome*, dan bidt je dagelijks voor Israël. Want dat ligt er ook in opgesloten.

Is dat dan zo belangrijk?

Jazeker, want de bekering van Israël geeft nieuw leven in de kerk van Christus over de gehele wereld. Want Paulus zegt in Romeinen 11, *indien hun verwerping het evangelie bracht onder de heidenen, hoeveel te meer en betere aanneming?* De tegenstellingen die Paulus in Romeinen 11 spreekt zijn een sterk bewijs daarvoor.

Laban Bolier heeft in 1992 een boekje uitgegeven van Boston over de bekering van Israël uit Zacharia 12. Boston zegt, wil je nieuw leven in de kerk, of een Reformatie, bid dan om de bekering van Israël.

Het is nu 500 jaar geleden dat de Reformatie bij Luther begon. En als je nu ziet wat ervan overgebleven is dan bloedt je hart. O, het is zo erg en droevig gesteld. Ik zal er niet meer van zeggen want Janssen heeft in de leerrede er al iets van gezegd.

Maar vanavond wil ik nog iets zeggen uit het leven van Jakob. Wij worden wel eens verweten alsof we het alleen maar over Israëls bekering hebben. Maar het geestelijke leven heeft toch de eerste voorrang.

In het leven van Jakob liggen trappen van het geestelijke leven. Daar wil ik eerst iets van zeggen en dan nog iets over de parallel die er ligt tussen Jakob bij Pniël en tussen Israël in hun toestand vanaf 1948.

1. Ten 1e dat het gebedsleven en pleiten op Gods beloften zwaar beproefd wordt. Jacob had zijn vader tegen. De beloften van God aan Rebekka was, dat Jakob Ezau zou overwinnen: *De meerdere zal de mindere dienen*. Maar Izak wilde daar niet aan; hij wilde de eerstgeboorte zegen aan Ezau geven.

Later kreeg Jakob Laban tegen en vervolgens zijn eigen zonen toen hij in het land Kanaän woonde. Jacob zei: *al deze dingen zijn tegen mij*.

En hier in Pniël krijgt Jacob *God* tegen. De Heere ontkracht hem. Er is geen zwaardere beproeving voor een gelovige dan dat hij God tegen krijgt. Jeremia zegt hetzelfde: *Heere gij zijt mij veranderd in een wrede. Gij zijt mij als een loerende beer in verborgen plaatsen*.

Job zei tegen zijn vrienden: *Waarom vervolgt gij mij als God? Jezus kreeg aan het kruis ook Zijn eigen Vader tegen. Daarom deed hij die zielsroerende uitroep: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?*

2. Jacob is 20 jaar bij Laban geweest en ging daarna met heel zijn gezin terug naar Kanaän. Op zijn reis pleit hij op Gods beloften van bewaring, die de Heere hem gedaan heeft in Bethel. Als Jakob alles wat hij heeft over de Jabbok vervoerd heeft, blijft hij zelf alleen over. En dan staat er opmerkelijk: *en een Man worstelde met hem*.

Die Man die met hem worstelt noemt zichzelf Wonderlijk. Jacob zegt *dat hij God heeft gezien*. Het is dus de Verbonds Engel Jezus in menselijke gedaante die met Jakob worstelt. Die Engel scheen hem niet te kunnen overwinnen.

3. We uit die historie van Jakob te Pniël leren dat het geloof ziet op de Onzienlijke God zoals Jacob een vaste greep krijgt aan God Zelf. Abraham geloofde op God tegen hoop op hoop. *Al doodde mij de Heere*, zei Job in zijn lijden, *ik zal toch op Hem vertrouwen*. Het geloof is als een kleine almacht het vertrouwd en verlaat zich op de Eeuwige Almacht.

Daarom ontkracht hij Jakob aan zijn heupspeer. Toen zei Hij: *laat Mij gaan*. Jacob antwoord: *ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent*. Daarop geeft Hij Jakob een nieuwe naam: Israël, dat betekent *vorst van God*, want: *gij hebt u vorstelijk gedragen met God en de mensen*. Wat kunnen wij hieruit leren?

4. In deze geschiedenis van Jacob kunnen we een parallel zien *tussen Jacob oftewel Israël met de Christelijke kerk*.

Als het schijnt dat wij de Heere tegen hebben, als wij schijnbaar Gods knechten en kinderen tegen hebben, als wij de hele wereld tegen hebben, dan hebben we toch nog reden om op de levende trouwe Verbondsgod te hopen en de vertrouwen. En als er hier nu iemand is zoals de Kananese vrouw die ook de Heere tegen kreeg en Zijn discipelen en in de grootste nood verkeerde, maar toch bleef ze aanhouden ondanks dat Jezus haar eerst afwees. En als hier nu zo iemand is, ... die mag pleiten op de onvervulde Verbonds beloften en dan mag hij getroost naar huis gaan evenals de Kananese vrouw. Jezus zei tot haar: *vrouw u geschiede gelijk gij wilt; uw geloof heeft u behouden*. En naar Zijn discipelen omkerende zei Hij: *Ik heb in Israël zo'n groot geloof niet gevonden; hoewel gij het veroordeeld hebt*. Op Godkeuring kunnen we vertrouwen. En ik hoop dat de Heere De Geest des geloofs in een rijke mate in bestuur geeft maar ook in de hele kerk in Nederland en wereldwijd én onder het Israël Gods.

5. Jakob, of Israël bleef alleen over. Hierin is Jakob een type van het tegenwoordige Israël. Israël staat praktisch ook in alles alleen. Israël wordt ongekend veel veroordeeld door de

Verenigde Naties. Al de volkeren van de aarde hebben in die 70 jaar met Israël in oorlogstoestand geleefd in zekere zin. Het is onbegrijpelijk, onbegrijpelijk dat Israel is blijven bestaan tegenover zoveel Arabische machten die de meesten op hun ondergang gemunt hebben.

Waarom, waarom blijft Israël bestaan? Waarom is het land met zo weinig mensen nog niet uitgeroeid? En toch moeten we zeggen: waarom groeien ze zo hard en komen er zoveel emigranten terug terwijl ze met atoombommen bedreigd worden?

We zien 2 dingen: God zelf straft Israël door zijn oordelen en gerichten. En aan de andere kant wordt Israel beschermd omdat die Man met Israël worstelt al kennen ze Hem niet. Het is de Messias die met Zijn eigen hand vanuit de hemelse troon tegen Israel worstelt, ja, met hem worstelt. Maar met de andere hand ondersteunt en sterkt Hij Israel. Er zijn Joodse Rabbi's is die voelen dat aan. Rabbi Kaduri uit Israel, liet in 2007 een briefje achter, na zijn dood: *Als de Messias komt wordt Zijn Naam Jehoschua Jezus genoemd.*

6. Vrienden, broeders van onze stichting dikwijls heb ik gevraagd om licht van Boven in deze situatie waar Israel in verkeert en ik kreeg licht in deze woorden: *en een Man worstelde met hem.* Dacht u dat een natie die de naam Israël draagt ten onder zal gaan? De naam alleen zegt al genoeg *een vorst van God.* Jacob overwint God, zoals de Heere Zelf getuigt. De Heere zal zijn verbond met Israël nooit vernietigen. *Jacob overwon God en de mensen* zegt de Heere. En zo zal Israël ook overwinnen over al die volken die tegen hen strijden. En aan het eind van die worsteling zegt de Engel: *laat mij gaan.* Maar Jacob zei: *ik laat U niet gaan tenzij dat Gij mij zegent.* En dan wordt Jakob ontkracht. En zo zal het ook met Israel gaan. Ze moeten ontkracht worden.

En daar wacht het nu mijn inziens op. Als Israël ontkracht wordt, als Israel in de schuld komt, als Israel erkent dat ze de Messias hebben verworpen tot nog toe, dan is het ogenblik aangebroken dat ze tot Hem zullen zeggen: *ik laat U niet gaan tenzij dat Gij mij zegent.*

Waarmee zegent de Heere Jezus Zijn broeders naar het vlees? Met de Heilige Geest. In al zijn verschillende uitwerkingen; als een Geest van overtuiging van zonde omdat ze in Mij niet geloven. En de Geest van genade en der gebeden *opdat ze Hem aanschouwen die zij doorstoken hebben en over Hem bitter gaan rouwklagen.*

En in deze zegen waarmee Israël gezegend wordt, daar zal ook de kerk van Christus in heel de wijde wereld in een rijke mate in delen. Paulus legt ons uit in Romeinen 11. Wij kunnen daar niet verder op ingaan.

7. Toen Jakob met de Verbondsengel had geworsteld kreeg hij de naam Israël. *Gij hebt u vorstelijk gedragen met God en de mensen en hebt overmocht.* Israël betekent Vorst Gods. De naam Israel als volk is meer dan 2500 jaar van de wereld geweest, maar in 1948 teruggekomen. Die naam zegt dus genoeg, dat de dag komt dat Israël weer met de Verbondsengel zal worstelen in geestelijke zin en zal overwinnen. Israël wordt het eigendom van Christus de Messias.

8. Na deze strijd en overwinning volgde een grote bijzonderheid. Jakob en Eau werden weer verenigd. Als Israel weer met de Heere verzoend wordt, dan volgt de verzoening met hun broedervolk, de Arabieren. Een verzoening die betrekking heeft op geestelijke vereniging.

U zou het misschien zeggen: zullen wij in Elspeet, in Nederland, ook in die geestelijke zegening delen die de Heere Zijn kerk op aarde schenkt?

Ik wil u nog even terug brengen in gedachte bij Jacob en Jozef. U weet dat Jozef op zijn sterfbed bevel gegeven heeft aan zijn broers om hem te begraven in het land Kanaän. Want hij zegt: *ik weet dat de Heere u zekerlijk bezoeken zal. Voer dan mijn benen op van hier.*

Die doodskist of mummie met de dorre doodsbeenderen hebben de kinderen Israels meegedragen door de woestijn, 40 jaar lang en begraven in de buurt van Sichem. Dus die benen waren een onderpand dat de Heere de belofte zou vervullen.

- En nu gaan we nog even terug naar al de andere knechten van God die hier in in ons land gesproken en gebeden hebben. Al die kinderen Gods die aan de troon der genade gebonden zijn geweest om het goede te zoeken voor de kerk des Heeren. En dat zijn er heel veel geweest. Die gebeden klinken nog na in de oren des Heeren. Daar doet de Heere wat mee, want Zijn beloften ligt eraan verbonden. Het zou Zijn eeuwige trouw te na komen als Hij er geen verhooring of vervulling op zou geven. Ik kan daar verder nu niet op ingaan, want het er uitvoerig over geschreven in mijn boekje: *ziet Hem, Hij komt!*
- En zijn een aantal kinderen en knechten van God die in hun gesprekken of in hun geschriften nagelaten hebben dat ze hun hoop voor verlossing en verlevendiging van de kerk van Christus in ons land mochten geloven. Je zou zeggen, dat is al bij sommigen veel eeuwen geleden en we zien er nu bijna niets meer van. Dat is ook zo, maar God werkt door het onmogelijke en door het afgesneden. Hij is een God die doden levend maakt en roept de dingen die er niet zijn alsof ze er waren. Hij heeft krachtig en duidelijk beloofd aan sommigen. Zou Ik het te zeggen en niet doen? Zou Ik het spreken en niet bestendig maken?
- En nu nog iets. En dat is misschien een van de voornaamste gronden van hoop. Als er in een land een biddende gemeente is voor de bekering van Israël, of voor de kerk van Christus in ons land en daarbuiten. En de Heere vervuld die belofte voor hun ogen en in hun dagen, wat gebeurt er dan? Dan wordt die kerk in zo'n land met nieuwe geestelijk leven vervuld. Je zou bijna zeggen dan bruisen ze van energie en nieuw leven. We vinden er een voorbeeld van in de oude Simeon. De Geest had hem de belofte gegeven dat hij niet zou sterven voordat hij Christus met zijn ogen had gezien. En wat gebeurde er toen Simeon die aller beminlijkste en dierbaarste Zaligmaker in zijn armen nam? Hij beloofde en verheerlijkte zijn God. *Nu laat gij Heere Uw dienstknecht gaan in vrede in naar Uw woord, want mijn ogen hebben: Uw zaligheid gezien. Nu laat Gij heer oprecht, gaan in vrede Uw knecht,* enzovoort. U kunt zelf de conclusie trekken. Zijn er in Nederland nog beter is? Zijn er nog mensen die pleiten op de onvervulde Verbonds beloften? Zijn er mensen die worstelen aan de genadetroon voor de bekering van Israël en nieuwe geestelijk leven in de kerk? Nu, als dezen de vervulling mogen meemaken is dat tegelijkertijd een verlevendiging en nu leven in de kerk in ons land. Dan zal vervuld worden wat David zingt in Psalm 85 opdat er eer in onzen lande woon en zich aldaar op het luisterrijkst vertoont.